

впливає на економічну безпеку держави, а також створює умови для розвитку тіньових процесів в економіці. Тіньова економіка є внутрішньою загрозою податкової безпеки, оскільки є приховуваною від суспільства і держави неоподатковуваною діяльністю, що знаходиться поза державним контролем та обліком. Ухилення від оподаткування значно скорочує дохідну частину бюджету країни, не дозволяючи державі в повному обсязі фінансувати соціальні, інвестиційні, оборонні і правоохоронні програми, що зрештою формує загрозу соціальній стабільності в суспільстві.

Отже, підсумувавши все вищесказане під податковою безпекою розуміють такий стан

податкової системи, який визначає гармонізацію процесу оподаткування та справляння податків за умови ефективного управління ризиками та загрозами, що виникають у податковій сфері, шляхом вжиття необхідних заходів з боку виконавчих органів для задоволення інтересів держави, суспільства та платників податків (суб'єктів господарювання, організацій, населення).

Також якщо надати податковій системі гнучкості, взаємозалежності, стійкості, ці фактори сприятимуть зростанню господарської діяльності підприємницьких структур, стабілізації і збалансованості соціального середовища, що в свою чергу підвищить рівень фінансової безпеки держави.

Література:

1. Гапонюк О. І. Податкова безпека як складова фінансової безпеки / О. І. Гапонюк // Проблеми і перспективи розвитку підприємництва. - 2015. - № 1(1). - С. 56-61.

УДК 658.5.011.8

СУЧАСНІ МЕТОДИ АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

Чубар Ю.- ст. 4 курсу, гр. Фвн-41

Науковий керівник - к.е.н., доцент Руденко В.В.

Вінницький навчально - науковий інститут економіки THEU

На сьогоднішній день антикризове управління є надзвичайно актуальним у сучасних умовах і є невід'ємною складовою системи управління підприємства, становить систему заходів спрямованих на запобігання кризових явищ, а у разі настання кризових явищ - розробка заходів за допомогою яких підприємство вийде із кризи.

Значний внесок у дослідження антикризового управління зробили такі науковці, як І. Ансофф, І. О. Бланк, О. О. Терещенко, Л. А. Лігоненко, В. О. Василенко, А. Д. Чернявський, А. Г. Грязнова, С.Н. Ілляшенко, С.П. Каргузов, Ж.В. Кудрицька та ін. Однак, окремі аспекти методики антикризового управління підприємством до цих пір залишаються малодослідженими та потребують подальших розробок.

Сьогодні велика кількість підприємств перебувають у кризовому стані, тому запобігання кризових ситуацій та розробка заходів щодо виходу підприємства з кризи є найважливішою проблемою управління. Проте, у науковій літературі не існує єдиного тлумачення поняття «антикризове управління», хоча науковці сходяться у тому, що антикризове управління - це специфічний напрям управління, який вимагає застосування спеціальних заходів, методів, інструментів.

Отже, антикризове управління є невід'ємним елементом загальної системи управління підприємством, і спрямоване на запобігання та усунення несприятливих для діяльності підприємств явищ, а також створення умов стабільного розвитку та функціонування за будь - яких обставин.

До методів антикризового управління відносять усю сукупність методологічних інструментів, які включають комплекс заходів від попередньої

діагностики кризи до методів щодо її усунення і подолання.

Зауважимо, що на практиці антикризового управління використовуються методи, які сприяють швидкому виходу з кризового стану та відновлення його ефективного функціонування.

Методи антикризового управління підприємством поділяють на дві групи: стратегічні та тактичні методи (рис. 1).

До тактичних методів відносять: санацію, даунсайзинг та банкрутство, вони спрямовані на швидке покращення фінансових показників підприємства, тобто подолання наслідків кризи.

До стратегічних методів відносять: ліквідацію, створення нових підприємств, модернізацію, регуляризацію, злиття, диверсифікацію, реструктуризацію та реінженіринг, застосування цих методів змінює сутність бізнесу підприємства, а також його якісні характеристики [1].

Підсумовуючи вищевказане, зазначимо, що процес антикризового управління являє собою певну послідовність дій антикризового характеру, які мають бути здійснені та які формують управлінський вплив. Ефективність і успішність процесу протидії кризовим явищам значною мірою залежить від виконання функцій і застосування методів антикризового управління. Оперативність і своєчасність застосування методів антикризового управління, а також виконання функцій, які забезпечуватимуть реалізацію антикризових дій, сприяють швидкому виходу підприємства з кризового стану та відновленню його ефективного функціонування та розвитку.

Рис. 1 Методи антикризового управління підприємством

Література:

1. Лапай Я. Г. Особливості використання існуючих методів антикризового управління підприємством [Електронний ресурс] / Я. Г. Лапай. – матеріали I Міжнар. наук.-практ. конф., 14–15 лют. 2013 р.: у 3 т. – Дніпропетровськ: 2013. - Т.2. – Режим доступу до ресурсу: http://confcontact.com/2014_04_25_ekonomika_i_menedgment/tom2/36_Lapay.